

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN VAN 15 SEPTEMBER 2022

Kamer C2

Het OPENBAAR MINISTERIE

En

HET INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN
DISCRIMINATIE EN RACISME, "UNIA genaamd"
ON 0548.895.779
met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Koningsstraat 138

Burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. Renaud VERCAEMST, advocaat bij de balie te Brussel

Tegen:

N. V.
RRN (...)
geboren te Geel op (...)
wonende te (...)
van de Belgische nationaliteit

Beklaagde

aanwezig en bijgestaan door mr. Andreas VERBRAEKEN, advocaat bij de balie van de provincie
Antwerpen

ooOOoo

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek.

A aanzetten tot haat of geweld jegens een groep in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens een van de beschermde criteria bedoeld in artikel 4, 4° van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van voornoemde Wet bedoelde domeinen, namelijk door op verschillende social mediaplatformen berichten te plaatsen: onder meer een video van de aanslag op moslims in de moskee van Christchurch (Nieuw-Zeeland) te delen; door een meme met de tekst 'Islamophobic and proud of it' te posten; door een meme te posten van een brandende moskee met de tekst 'ook ik steun de warmste week'; door een video te posten waarin dansende kleurlingen worden aangereden door een jeep en daarop als reactie drie bulderlachende emoticons te plaatsen; door een meme te posten waarop een het naakte achterwerk van een vrouw te zien is die een koranbladzijde gebruikt als toiletpapier met de tekst : 'koran cheap toiletpaper. 0.99 cent at aldi I Always handy after you shit on islam!!'; door een tekening van een varkenskop te posten met de tekst '100% haram stop islamisering'.

(art. 4, 4°, 5 en 20, 4° Wet 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden; art. 444 Sw)

Te Herentals en/of elders in het Rijk tussen 28 maart 2019 en 24 januari 2020, meermaals, op niet nader bepaalde data

B goedkeuren genocide tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime gepleegd onder één der omstandigheden bepaald bij artikel 444 van het Strafwetboek, de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, te hebben goedgekeurd,

namelijk door op verschillende sociale mediaplatformen berichten te plaatsen: onder meer een link naar een youtube video te delen waarin een Joodse rabbi het heeft over het gelijk van Adolf Hitler en loden moordenaars noemt en vervolgens deze video te becommentariëren met 'op fb kan dit toch niet. Maar kijken aub, heel interessant'; door een video met speeches van Adolf Hitler waarin opgeroepen wordt om het op te nemen tegen de Joden, te posten met als intro 'Beetje scholing voor wie er nog niet helemaal achter is gekomen wat er nu eigenlijk in de geschiedenis is gebeurd en zich begint te herhalen..'; door een meme van een lachende Hitler met de tekst 'Look at Europe now - Miss me yet???' te posten.

(art. 1 lid 1 Wet 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd; art. 444 Sw)

Te Herentals en/of elders in het Rijk tussen 28 maart 2019 en 24 januari 2020, meermaals, op niet nader bepaalde data

2. Bestreden beslissing

2.1.

Er werd hoger beroep ingesteld:

- op 5 november 2021 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafgebied, op
- 9 november 2021 door de advocaat van de beklaagde V. N. tegen alle beschikkingen.

2.2.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Turnhout:

- op 5 november 2021 door het Openbaar Ministerie,
- op 9 november 2021 door de advocaat van de beklaagde.

2.3.

Tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 11 oktober 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Turnhout, kamer TC3, - waarbij als volgt beslist werd:

Op strafgebied

Ten aanzien van V. N., beklaagde:

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B.

Veroordeelt beklaagde V. N. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B, tot een gevangenisstraf van 6 maanden en tot een geldboete van 320,00 EUR, zijnde 40,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 12 dagen.

En aangezien beklaagde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenisstraf en een maatregel van genadigheid van aard is om haar verbetering te doen hopen;

Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999; Verleent gewoon uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar.

Veroordeelt beklaagde V. N. tot betaling van:

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 29,82 EUR;
- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,45 EUR.

Op burgerlijk gebied

M.b.t. de burgerlijke partijstelling van UNIA:

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en als volgt gegrond.

Veroordeelt beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van 500,00 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 26 augustus 2019 tot heden en met de gerechtelijke intresten vanaf heden tot de dag der algehele betaling.

Wijst het anders- of meergevorderde af.

Verwijst beklagde tot de rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 260,00 euro.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

3. Rechtspleging voor het hof

3.1. Op de zitting van 19 januari 2022 werden, ingevolge het verzoek van partijen, conclusietermijnen bepaald. De rechtsdag voor de behandeling van de zaak werd bepaald op 8 juni 2022.

3.2. De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 8 juni 2022.

3.3. Het hof heeft de aanwezige partijen gehoord over de nauwkeurig bepaalde grieven die tegen het vonnis worden ingebracht, in de door de Voorzitter bepaalde volgorde, dit overeenkomstig artikel 210, eerste lid Sv.

3.4. Substituut-procureur-generaal, Maarten S. werd gehoord in zijn verslag en vordering, waarbij enerzijds met betrekking tot tenlastelegging A werd gevraagd dat het hof zich onbevoegd zou verklaren en anderzijds met betrekking tot tenlastelegging B werd gesteld dat de geformuleerde grieven ongegrond zijn en de door de eerste rechter voorziene bestraffing gepast is.

3.5. De burgerlijke partij UNIA werd gehoord in haar middelen, vertegenwoordigd door mr. Renaud Vercaemst, advocaat bij de balie te Brussel.

3.6. De beklagde V. N. werd gehoord in haar middelen van verdediging, bijgestaan door haar advocaat mr. Andreas Verbraeken, advocaat bij de balie van de provincie Antwerpen, die een stukkenbundel neerlegde.

3.7. De in de processtukken aanwezige conclusies en stukken werden regelmatig neergelegd en in het beraad betrokken. Geen enkele procespartij formuleert op dit punt enige kritiek of werp desbetreffende een bezwaar op.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen

4.1.1.

De verklaring van hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten opzichte van de beklagde V. N. tegen al de beschikkingen op strafgebied van het bestreden vonnis is ontvankelijk.

Het verzoekschrift namens het Openbaar Ministerie, zoals bedoeld in het artikel 204 Sv., werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin vermelde grieven (m.b.t. de kwalificatie van de feiten vervat onder de tenlastelegging A en de daarmee verbonden onbevoegdheid van het hof) zijn nauwkeurig bepaald.

4.1.2.

Het hoger beroep van de beklagde V. N. tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis is ontvankelijk.

Het verzoekschrift namens beklagde V. N., zoals bedoeld in het artikel 204 Sv., werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin toegelichte grieven m.b.t. de schuld aan de feiten vervat onder de tenlasteleggingen A en B, de strafmaat en de beslissing op burgerlijk gebied zijn nauwkeurig bepaald.

4.2. Bevoegdheid

Het hof is bevoegd nu de vervolgte feiten onder de correct omschreven tenlasteleggingen A en B beantwoorden aan de criteria vermeld in artikel 179 en 182 Sv. en de hogere beroepen regelmatig werden aangetekend.

4.3. Omvang van de beoordeling

Door de devolutieve werking van de hogere beroepen en de werking van het grievenstelsel ligt ter beoordeling van dit hof voor:

- de procedurele grief m.b.t. de kwalificatie van de feiten vervat onder de tenlastelegging A ende daarmee verbonden onbevoegdheid van het hof;
- de schuld van beklaagde aan de feiten vervat onder de tenlasteleggingen A en B;
- de gebeurlijke straftoemeting;
- en de beslissing op burgerlijk gebied.

4.4. Beoordeling

4.4.1.

Na nieuw onderzoek van de zaak in hoger beroep is het hof van oordeel dat de schuld van beklaagde aan de feiten vervat onder de tenlasteleggingen A en B in hoofde van beklaagde V. N. genoegzaam bewezen is op basis van diverse met elkaar overeenstemmende elementen van het strafdossier.

Het hof herneemt de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter op pagina's 3 en 4 van het bestreden vonnis, onverminderd de hierna volgende aanvullingen.

4.4.2.

Er dient vooreerst vastgesteld dat het strafdossier in zijn huidige stand afdoende elementen bevat om het hof toe te laten zich op passende wijze uit te spreken over de schuld van beklaagde V. N. aan de haar ten laste gelegde feiten. Het hof stipt ook aan voldoende de Engelse taal machtig te zijn om de inhoud van welbepaalde passages in de Engelse taal in het strafdossier, de nota van het Openbaar Ministerie en de conclusies ten voile te begrijpen.

Er dringen zich in het belang van de waarheidsvinding derhalve geen bijkomende onderzoeksopdrachten op.

4.4.3.

De feiten vervat onder de tenlastelegging A werden op correcte wijze omschreven. De vermelding van de woorden 'onder meer' wijst erop dat onder de tenlastelegging A exemplatief enkele berichten worden vermeld en deze tenlastelegging dus geen exhaustieve oplijsting van de vervolgte feiten omvat.

Uit de elementen van het strafdossier, evenals uit de door beklaagde op haar sociale media geposte video waarin te zien is hoe dansende kleurlingen worden aangereden door een jeep (zoals expliciet omschreven onder de tenlastelegging A) blijkt duidelijk dat beklaagde niet alleen de moslimgemeenschap viseerde, maar ook vreemdelingen en kleurlingen.

In het aanvankelijk proces-verbaal TU.56.RL.100774/2020 van 23 januari 2020 wordt o.m. melding gemaakt van een door beklaagde geposte meme, met onderaan de tekst 'Refugees not welcome!' (vrij vertaald: vluchtelingen niet welkom!) (zie stukken 27, 32 en 44 strafdossier). Er wordt door beklaagde ook een bericht gepost met een afbeelding waarop de volgende tekst staat 'White revolution does not

start a thousand miles away it starts with you I' (vrij vertaald: de witte revolutie begint niet duizend mijl verder, het start met jou) (zie stuk 15 strafdossier).

Er is in de gegeven specifieke context sprake van categoriek gewelddadige en haatdragende beelden en denigrerende taal met een raciale component gericht tegen welbepaalde groepen of gemeenschappen.

Het staat dan ook buiten kijf dat beklagde in de door haar geposte video's, waarop uitermate gewelddadige en haatdragende acties zijn te zien, en de door haar geposte memes/berichten oproep en aanzette tot haat en geweld opzichts moslims en vluchtelingen (omwille van hun nationale en etnische afstamming) en kleurlingen (omwille van hun huidskleur). Beklaagde heeft het o.m. over een witte revolutie en stelt dat het 'start bij jou'. De bewering van beklagde dat zij op deze wijze heeft gehandeld om mensen aan te zetten tot kritisch nadenken over diverse onderwerpen komt in het licht van de voorliggende elementen van het strafdossier ongeloofwaardig voor. Hetzelfde geldt ook voor de bewering dat bepaalde berichten als grap of satirisch bedoeld waren.

In dit verband stipt het hof nog aan de lachende 'emoticons' die beklagde plaatste bij diverse beelden niet anders kunnen geïnterpreteerd worden als het aanmoedigen van haat, racisme en geweld.

Het staat in de gegeven specifieke omstandigheden vast dat beklagde V. N. handelde met de bijzondere wil om aan te zetten tot haat of geweld. De opeenvolging en veelheid van de diverse door beklagde geposte berichten laten geen ruimte voor twijfel over haar intenties.

De omschrijving van de tenlastelegging A, in samenhang gelezen met de elementen vervat in het strafdossier, laten er geen twijfel over bestaan dat beklagde met de door haar online geposte berichten aanzette tot haat en geweld tegen moslims, vreemdelingen, vluchtelingen en mensen met een andere huidskleur.

Het gegeven dat beklagde naast de onder de tenlastelegging A geïndiceerde berichten ook vreedzame berichten online de wereld instuurde doet geen afbreuk aan hetgeen hiervoor is gesteld. Hetzelfde geldt ook voor het feit dat sommige beelden ook reeds op traditionele media waren verschenen.

4.4.4.

De door beklagde gemaakte profielen op de mediaplatformen VK en MEWE waren wel degelijk openbaar. De MEWE-groep — welke uit minstens 79 leden bestond - was voor elke bezoeker vrij toegankelijk en het VK-profiel van beklagde was minstens geconnecteerd met 62 vrienden en 16 volgers.

In het aanvankelijk proces-verbaal wordt met betrekking tot het VK-profiel en het MEWE-profiel van beklagde gesteld dat dit openbare profielen betreffen, die voor iedere bezoeker zichtbaar zijn. Je hoeft geen 'vriend' met beklagde te zijn om al haar berichten en video's te kunnen bekijken' (stukken 43 en 45 strafdossier). Met betrekking tot haar MEWE-profiel wordt nog het volgende gesteld: 'Deze groep is openbaar in de zin dat er geen voorwaarden gesteld worden aan het lidmaatschap. Het klikken op een openbare of toegestuurde toegangslink is voldoende om alle berichten binnen deze groep te kunnen bekijken' (stuk 42 strafdossier).

Zowel de VK- als de MEWE-groep betroffen aldus openbaar toegankelijke plaatsen en minstens voldoen deze aan de onder lid 3 van artikel 444 van het Strafwetboek voorziene omstandigheid, nl. 'Hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken'.

4.4.5.

Met betrekking tot de feiten vervat onder de tenlastelegging B dient erop gewezen dat de kwetsieve berichten, gelet op de opeenvolging en veelheid van deze berichten en de context waarbinnen zij door

beklaagde werden gepost, enkel begrepen kunnen worden als het opzettelijk goedkeuren van Hitlers nazi-ideologie, met inbegrip van de daarmee onlosmakelijk verbonden gruweldaden tijdens de tweede wereldoorlog. Middels haar berichten wil beklagde aantonen dat Hitler destijds gelijk had en zijn denkbeelden vandaag nog steeds toepasselijk zouden zijn.

De bewering van beklagde, als zou zij met deze berichten op geen enkele wijze een positief moreel oordeel hebben willen uitspreken over de nazi-ideologie is in contradictie met de beschreven teksten en beelden en in de gegeven specifieke omstandigheden ongeloofwaardig.

De omstandigheid dat zij postfactum, met name circa een jaar na het einde van de voorziene incriminatieperiode, naar aanleiding van een Holocaust Herinneringsdag in een bericht opriep om 'nooit te vergeten' is geenszins van aard om de feiten van de tenlastelegging B te rechtvaardigen en doet dan ook niets af aan hetgeen hiervoor is gesteld.

4.4.6.

In antwoord op de conclusie van beklagde wijst het hof erop dat:

- (1) Het aanzettingsmisdrijf, zoals voorzien onder artikel 444 van het Strafwetboek, niet op onevenredige wijze afbreuk doet aan de vrijheid van meningsuiting, zoals voorzien in artikel 10.1 EVRM. De inmenging in die vrijheid kan worden beschouwd als een maatregel die in een democratische samenleving nodig is in de zin van artikel 10.2 EVRM. De geviseerde strafbaarstelling doet evenmin afbreuk aan de vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst, gewaarborgd door artikel 9 van het voormelde Verdrag. Verder doet het hiervoor aangehaald wetsartikel niet op onevenredige wijze afbreuk aan de vrijheid van vereniging, de vrijheid van petitie en de vrijheid zich cultureel en maatschappelijk te ontplooien (zie arrest van 12 februari 2009 van het Grondwettelijk Hof).
- (2) De negationismewet, welke de bestrijding van een specifiek fenomeen dat de democratie kan ontwrichten, beoogt is verzoenbaar met de vrijheid van meningsuiting. De vrijheid van meningsuiting, zoals gewaarborgd door artikel 10 EVRM mag niet worden aangevoerd tegen artikel 17 EVRM (zie arrest van 12 juli 1996 van het Grondwettelijk Hof).
- (3) Het recht van verdediging vereist dat beklagde voldoende ingelicht wordt over de haar ten laste gelegde feiten. Deze inlichting wordt niet alleen verstrekt door de dagvaarding, maar kan ook mede gegeven worden door de stukken van het strafdossier waarvan beklagde, zoals in casu het geval, kennis heeft kunnen nemen en waarover zij voor de feitenrechter haar recht van verdediging vrij heeft kunnen uitoefenen. Door het geheel van de vermeldingen van de inleidende akte, onder meer wat betreft de aanduiding van de aard van de feiten, hun plaats- en tijdsbepaling en de toepasselijke wetsartikelen, werd beklagde in bijzonderheden ingelicht omtrent de haar ten laste gelegde feiten en heeft zij zich op een gerichte wijze kunnen verdedigen omtrent alle voor de beoordeling van de concrete, haar ten laste gelegde strafrechtelijke verwijten, relevante aspecten.
- (4) Bij de beoordeling of de rechten van verdediging van beklagde al dan niet werden geschonden, dient de strafprocedure in haar geheel te worden bekeken. In casu werden de rechten van verdediging van beklagde en het recht op een eerlijk proces tijdens de gehele duur van het strafproces gerespecteerd. Het strafdossier bevat zowel elementen à charge als à décharge. Er zijn verder evenmin aanwijzingen dat het vermoeden van onschuld van beklagde zou zijn aangetast of zich een omkering van de bewijslast zou voordoen. De beoordeling omtrent de gegrondheid van de strafvordering in hoofde van beklagde berust op de gegevens in het strafdossier, de pleidooien, de neergelegde conclusies en stukken en het tegensprekelijk debat ter terechtzitting. Verder heeft de verdediging ter gelegenheid van de tegensprekelijke debatten voor de procedure in eerste aanleg en in graad van beroep haar recht van verdediging ten voile

kunnen uitoefenen. Zij kon alle aantijgingen ongehinderd weerleggen en ontkrachten en alle elementen aanvoeren die zij noodzakelijk achtte voor de verdediging van beklaagde.

- (5) Het subjectief gevoel van beklaagde dat het onderzoek enkel ten laste van haar zou zijn gevoerd, waarbij op onvoldoende wijze onderzoek à décharge zou zijn gebeurd en de onderzoeksrechter vooringenomen zou gehandeld hebben berust op geen enkel objectief element.

4.4.7.

Geen enkel argument van beklaagde V. N. en het Openbaar Ministerie is van aard om het hof anders te doen besluiten of is pertinent en behoeft derhalve geen verdere beantwoording.

4.5. Straftoemeting

4.5.1.

De in hoofde van beklaagde V. N. bewezen verklaarde feiten vervat onder de tenlasteleggingen A en B zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

4.5.2.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezenverklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde. De straftoemeting moet niet enkel de vergeldingsbehoefte dienen, maar ook de preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

4.5.3.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de aard en ernst van de gepleegde feiten en de context waarin deze werden gepleegd; het gemak, de vanzelfsprekendheid en de veelheid van berichten, welke onmiskenbaar van aard waren om een maatschappelijke impact te ressorteren, getuigen van een verregaand vervaagd normbesef en een gebrek aan respect voor de groepen/gemeenschappen die in haar berichten werden geïmpliceerd;
- het strafrechtelijk verleden van de 36-jarige beklaagde V. N.; ze liep in het verleden één correctionele veroordeling op, met name op 7 maart 2006 wegens drugsdelicten; ze werd door de correctionele rechtbank te Leuven veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van acht maanden, deels met probatie-uitstel gedurende een termijn van drie jaar, en een geldboete van 1.000,00 euro, met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van drie jaar;
- de sociale en persoonlijke toestand en de persoonlijkheid van beklaagde voor zover deze uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting zijn gebleken; beklaagde is reeds vijftien jaar werkzaam in een koekjesfabriek en woont samen met haar vriend.

4.5.4.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete is gepast, rekening houdende met de ernst en de aard van de feiten, evenals met het strafverleden van beklaagde, haar persoonlijkheid en sociale en persoonlijke toestand.

4.5.5.

Er kan aan beklaagde uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor de uitgesproken gevangenisstraf van zes maanden voor een termijn van drie jaar. Dit uitstel, de duur ervan en de mogelijkheid van herroeping moeten de beklaagde aanzetten tot gedragsverbetering. Het hof acht het bovendien noodzakelijk om probatievoorwaarden op te leggen aan beklaagde. Meer in het bijzonder acht het hof het o.m. aangewezen dat beklaagde deelneemt aan een begeleide rondleiding in het Memoriaal, Museum en Documentatiecentrum over Holocaust en Mensenrechten in Kazerne D.,

teneinde te komen tot meer probleeminzicht en op deze wijze het gevaar op recidive te voorkomen of te beperken. Beklaagde stemde ter terechtzitting in met het naleven van voorwaarden.

Daarnaast wordt ook een geldboete van 320,00 euro, zijnde 40,00 euro vermeerderd met 70 opdecimen opgelegd of een vervangende gevangenisstraf van 12 dagen.

Het bedrag van de geldboete heeft tot doel beklagde te raken in haar vermogen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de opgelegde geldboete.

4.6. Ambtshalve beoordelingen

4.6.1.

De bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders moet worden opgelegd bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagde dient thans verplicht te worden tot betaling van een bijdrage van 200,00 euro.

4.6.2.

De forfaitaire vergoeding in de beheerskosten van de rechtsbedeling veroorzaakt door het misdrijf waaraan beklagde schuldig is bevonden, is slechts eenmaal op te leggen in dezelfde zaak, namelijk bij de beslissing waarbij de aan een beklagde ten laste gelegde feiten bewezen worden verklaard. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagde dient thans verplicht te worden tot betaling van de forfaitaire vergoeding van 52,42 euro.

4.6.3.

De bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand moet worden opgelegd bij iedere veroordeling van een beklagde door een strafgerecht. De huidige veroordeling door het hof komt in de plaats van deze door de eerste rechter. Beklaagde, die niet van juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt verplicht tot betaling van een bijdrage van 20,00 euro.

4.7. Burgerlijke vordering

4.7.1.

Gelet op de in hoofde van beklagde V. N. bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A en B is het hof bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij UNIA.

Een causaal verband tussen enerzijds de in hoofde van beklagde bewezen verklaarde feiten vervat onder de tenlasteleggingen A en B en anderzijds een zekere schade in hoofde van deze burgerlijke partij is aangetoond.

4.7.2.

De door beklagde gepleegde feiten tasten de belangen aan ter bescherming waarvan de burgerlijke partij werd opgericht. Door haar handelen heeft beklagde afbreuk gedaan aan het morele belang van de burgerlijke partij wegens aantasting van haar collectief doel. Het staat in de gegeven omstandigheden vast dat de burgerlijke partij morele en materiële schade heeft geleden.

Bij gebreke aan concrete stavingsstukken kent het hof een ex aequo et bono begroot schadebedrag van 250,00 euro, moreel en materieel vermengd, toe, met inbegrip van de vergoedende interesten en meer de gerechtelijke interesten, zoals hierna bepaald.

4.7.3.

Het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding is te bepalen op het basisbedrag, nu beklaagde niet geniet van tweedelijns juridische bijstand en er geen sprake is van een kennelijk onredelijke situatie.

Rekening houdend met de gevorderde bedragen begroot het hof de rechtsplegingsvergoeding op 260,00 euro voor de procedure in eerste aanleg en op 280,00 euro voor de procedure in hoger beroep.

4.7.4.

Het meer en anders gevorderde wordt afgewezen als ongegrond.

Geen enkel door beklaagde in haar conclusie naar voor gebracht argument is van aard om het hof anders te doen oordelen of is pertinent en behoeft derhalve geen verdere beantwoording.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 152, 162, 179, 182, 183, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 65, 66 en 444 van het Strafwetboek
- 4, 4°, 5 en 20,4^o van de wet van 30 juli 1981
- 1 lid 1 van de wet van 23 maart 1995
- 1, 8 en 9 van de wet van 29 juni 1964
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 59 van de wet van 25 december 2016
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 28 december 1950, gewijzigd bij het KB van 28 augustus 2020 tot wijziging van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken
- 4§3, 5 en 10 van de wet van 19 maart 2017
- 6 van het KB van 26 april 2017
- 1382 van het Burgerlijk Wetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878
- 162bis van het Wetboek van Strafvordering
- 782bis 1ste lid en 1022 van het Gerechtelijk Wetboek

6. Beslissing

Het hof,

Op grond van de hogervermelde redenen beslist het hof binnen de perken van de hogere beroepen en de grieven, zoals hierna bepaald onder subtitel 4.3. (zie supra), op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep van het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied ontvankelijk.

Verklaart het hoger beroep van de beklaagde V. N. tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis ontvankelijk.

6.1. Op strafgebied

Verklaart de beklaagde V. N. schuldig aan de feiten vervat onder de tenlasteleggingen A en B.

Veroordeelt beklaagde V. N. wegens de bewezen verklaarde feiten A en B, samen tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN en een geldboete van 320,00 euro, zijnde een geldboete van 40,00 euro verhoogd met 70 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 12 dagen.

Verleent, voor een periode van drie jaar uitstel van de tenuitvoerlegging van het geheel van de hoofdgevangenisstraf en het geheel van de geldboete, mits naleving van de hierna bepaalde probatievoorwaarden:

1. geen strafbare feiten plegen;
2. een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent(e) die met de begeleiding is belast;
3. gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitieassistent(e) die met de begeleiding is belast;
4. een begeleide rondleiding in het Memoriaal, Museum en Documentatiecentrum over Holocaust en Mensenrechten in Kazerne D.;
5. haar werk behouden en bij verlies van werk actief op zoek gaan naar werk of minstens een gepaste beroepsopleiding volgen, overleg hieromtrent plegen met de justitieassistent(e) en tevens de bewijzen hiervan voorleggen aan de justitieassistent(e).

Verplicht beklaagde tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen en aldus gebracht op 200,00 euro.

Verplicht beklaagde tot het betalen van de forfaitaire vergoeding van 52,42 euro.

Verplicht beklaagde tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand van 22,00 euro.

6.2. Op burgerlijk gebied

Veroordeelt beklaagde V. N. om aan de burgerlijke partij UNIA een schadevergoeding te betalen van 250,00 euro (materiaal en moreel vermengd), met inbegrip van de vergoedende interesten, en meer de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf heden tot de dag der algehele betaling.

Veroordeelt beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg van 260,00 euro en in graad van beroep van 280,00 euro.

Het meer en anders gevorderde wordt afgewezen als ongegrond.

6.3. Kosten

Laat de kosten van het uittreksel van de akte van hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat.

Veroordeelt beklaagde V. N. tot de overige kosten van de strafvordering en de burgerlijke vordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij en tot op heden begroot op 150,59 euro.

De Nederlandse taal werd uitsluitend gebruikt.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, kamer C2, samengesteld uit:

mevrouw J. DE SLOOVERE Raadsheer, dd. Kamervoorzitter,
mevrouw V. FONTAINE Raadsheer,
de heer P.J. STEVERLINCK Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van donderdag
VIJFTIEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN TWEEËNTWINTIG
uitgesproken door mevrouw J. DE SLOOVERE, Raadsheer, dd. Kamervoorzitter,
in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie zoals vermeld in het proces-verbaal van de
terechtzingting,
met bijstand van mevrouw Ilona BRANTZ, griffier.

De heer P.J. STEVERLINCK, Raadsheer bevindt zich in de onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen (artikel 195bis van het Wetboek van strafvordering en artikel 785, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek).

Mevrouw V. FONTAINE, Raadsheer bevindt zich in de onmogelijkheid om dit arrest te ondertekenen (artikel 195bis van het Wetboek van strafvordering en artikel 785, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek).